

[Lone Nielsen.]

igennem, men jeg beder alligevel ministeren om at følge det teater, som for mindre end et år siden blev etableret, og som i den aktuelle situation ikke har modtaget nogen støtte.

Lembourn: Jeg tror nok, ministeren har misforstået mig; jeg mener bestemt ikke, at amatørteater er dårligt teater. Men det, der er galt, er, at der er teatre, som anser sig selv for at være professionelle, men som er amatøragtige; det er det, sagen drejer sig om, og det er det, vi skal undgå.

Da nu både ministeren og fru Lone Nielsen har rejst spørgsmålet om teaterrådets indstilling, vil jeg også gerne give ministeren et godt råd med på vejen, når han nu skal til at overveje. Jeg synes bestemt, han skulle følge den målsætningsparagraf, som teaterrådets forslag indeholder, og som jeg citerede i min indledning. Efter den skal man altså give til det, der er godt teater, og Bristolteatret er godt teater. Efter den skal man give til det, som har kunnet fremkalde publikums interesse; og man kan diskutere, man kan synes mere eller mindre godt om Kay Abrahamsens operetteater; men at der er publikumsinteresse om det, er helt sikkert. Så det råd synes jeg det måske var nyttigt at få med på vejen.

Jens Peter Jensen: Jeg takker ministeren for besvarelsen på de områder, som vi havde fælles her.

Jeg har et par enkelte bemærkninger til det ærede medlem hr. K. Helveg Petersen. Må jeg sige, at jeg er ikke i princippet modstander af repræsentkabstanken, eller at interesserede kredse mødes og debatterer det, de interesserer sig for. Men jeg synes ikke om, at en minister nedsætter et såkaldt repræsentantskab, det er jo et håndplukkeri, som kan føre til en vis sortering i forskellige kulturelle lag. Jeg finder ikke, at dette er sundt, og det ærede medlem har jo på ingen måde leveret noget bevis for nytten af dette store organ. Jeg tror også, det ærede medlem forstår det, jeg her siger om risikoen ved den kulturelle lagdeling; i hvert fald noterede jeg mig lykønskningen til, at jeg havde fået overdraget dette ordførerskab. Må jeg gøre det ærede medlem opmærksom på, at den lille dreng i „Kejserens

nye klæder“ aldeles ikke er nogen ubetydelig figur.

Per Dich: Det har hr. Jens Peter Jensen så sandelig da ret i, og det er også ud fra de betragtninger, jeg kan anbefale en billetordning, som overlader hele afgørelsen til den lille dreng som i dette New York-system — det skyldes ikke særlig begejstring for amerikanske forhold i øvrigt — altså teaterbrugeren, som vil få den absolutte afgørelse af, hvad han egentlig mener er teater, hvad han har behov for. For det er jo ikke rigtigt, at Arteordningen giver en absolut valgfrihed. For det første vil de utraditionelle teaterområder ikke kunne dækkes, det er teknisk vistnok ganske simpelt hen umuligt, af denne ordning, og for det andet er det jo sådan, at disse abonnementstilbud gives som tilbud på forskellige grupper af forestillinger; der er altså ikke tale om en total valgfrihed.

Må jeg lige om det gamle og det nye teaterråd sige, først om det gamle, at jeg er enig med hr. Lembourn i, at denne støtte også må omfatte hr. Kay Abrahamsens operetteater; jeg synes ikke, det er så godt, hvad dette teater fremfører, men jeg vil, for at misbruge et gammelt citat, dø for dets ret til at gøre det.

Endelig sagde jeg ikke, at jeg ikke mente, at det nye teaterråd ville kunne fungere; jeg sagde, at jeg tror, det vil kunne fungere lige så dårligt som det gamle teaterråd, nemlig på den måde, at det fortsat skal arbejde ud fra, hvad jeg altså kalder fiktive kvalitetsbegreber.

K. Helveg Petersen: Må jeg sige til ministeren, nu da jeg er kommet herop igen — på anden foranledning naturligvis — at vi såmænd har en god kommunikation inden for det radikale venstre, men det, fru Else-Merete Ross har hentydet til, var jo nok ministerens meget bidske bemærkninger, da vi forhandlede teaterlov i 1970, hvor han udtrykte sin utilfredshed med, at man ikke havde fået det kgl. teaters forhold taget op i forbindelse med den lov. Men jeg skal lade det drilleri ligge, det interesserer mig ikke så vældig meget.

Men jeg vil gerne sige til hr. Jens Peter Jensen, at nu må han jo huske én ting: at når han nu træder op som ordfører for sit